

Nr 874

Av herr Nilsson, Yngve, och herr Blomquist, om inventering av väderkvarnar.

(Lika lydande med motion nr 1011 i Andra kammaren)

På många orter — framför allt utefter den svenska ostkusten — finns fortfarande kvar väderkvarnar som minne av den tid då inte elektricitet och olja var de huvudsakliga energikällorna utan man fick lita till blåsten för att utföra det tunga förmalningsarbetet.

I dag står väderkvarnarna som pittoreska men mer eller mindre fallfärdiga monument över en gången tid. Ett antal väderkvarnar har tillvaratagits för att efter restaurering användas som serveringslokaler, men detta har knappast någonting med bevarandet av den gamla bondekulturen att göra.

I en tid då man satsar stora belopp för att tillvarata de turistvärden som kan finnas i vårt land borde det vara naturligt att man även bevarade ett antal av de särpräglade väderkvarnarna. Riksdagen beviljar varje år medel för vård av kulturminnesmärken. Det borde av dessa medel avsättas de ofta blygsamma belopp som erfordras för att restaurera de gamla väderkvarnarna.

Naturligtvis måste det ske en inventering av det befintliga beståndet så att man kan välja ut och restaurera sådana exemplar av de gamla väderkvarnar som är utmärkande för trakten.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en inventering av de svenska väderkvarnarna samt en utredning om vilka som bör bibehållas som kulturminnesmärke.

Stockholm den 28 januari 1969

N. Yngve Nilsson (m)

Per Blomquist (m)